M. S. Regele Mihai
a vizitat din nou şantierul Carlton

Lucrările la şantierul „Carlton" continuă în ritm din ce în ce mai accelerat. S'a construit o punte, necesară pentru lucrările de distrugere a perdelei de beton armat care este suspendată deasupra scenei fostului cinematograf „Carlton".

*

M. S. Regele Mihai I, însoţit de d. colonel Al. Pastia, adjutant regal, a vizitat din nou, eri după amiază, la ora 6, şantierul „Carlton", interesându-se de aproape de stadiul lucrărilor de curăţire a terenului.

*

D. prof. N. Pătraşcu, secretarul general al „Mişcării legionare", a vizitat terenul cu ruinele fostului bloc „Carlton" eri, la ora 1 jum. după amiază.

*

Ieri noapte la ora 1, a vizitat din nou şantierul d. colonel Şt. Zăvoianu, prefectul poliţiei Capitalei, tocmai în momentul când la intrarea dinspre str. Regală, se descoperise încă un cadavru al unui bărbat, înfăşurat într'o pătură. Îmbrăcat sumar cu cămaşe albă cu dungi roşii şi indispensabili albi, lungi.

Se crede a fi fost un om de serviciu.

Corpul diplomatic acreditat la Bucureşti
vine în ajutorul sinistraţilor

D. Mihail Sturdza, ministrul afacerilor străine, a primit dela Excelenţa Sa monseignorul Andrea Cassulo, Nunţiul Apostolic, împreună cu suma de 190.000 lei, destinaţi sinistraţilor ultimului cutremur, următoarea scrisoare:

La această scrisoare, d. Mihail Sturdza, ministrul afacerilor străine, a răspuns în următorii termeni:

DOMNULE MINISTRU,

Corpul diplomatic acreditat la Bucureşti, profund îndurerat de nenorocirea care s'a abătut asupra poporului român în aceste ultime zile, ţine să se asocieze la doliul tuturor.

Ei exprimă adânca sa simpatie guvernului român şi vă roagă totodată, d-le ministru, să binevoiţi a accepta această dovadă de frăţească solidaritate, remiţându-vă suma de 190.000 lei destinaţi a uşura durerea familiilor celor mai încercate.

Mă achit de această îndatorire cu o vădită satisfacţiune şi ţin a vă reînnoi atât în numele meu cât şi în acela al colegilor mei expresiunea sinceră a urărilor noastre de bine pentru prosperitatea nobilei naţiuni române.

ADREA CASSULO
Nunţiul Apostolic

La această scrisoare, d. Mihail Sturdza, ministrul afacerilor străine, a răspuns în următorii termeni:

MONSEIGNEUR,

Adânc mişcat de dovezile de simpatie pe cari Corpul Diplomatic acreditat la Bucureşti a binevoit a le manifesta cu prilejul grelei încercări care a îndoliat întreaga naţiune română precum şi pentru darul generos destinat a uşura nevoile familiilor celor mai încercate de pe urma sinistrului, rog pe Excelenţa Voastră să binevoiască a primi mulţumirile mele cele mai vii şi de a fi pe lângă d-nii şefi de misiune acreditaţi la Bucureşti, interpretul simţimintelor de profundă gratitudine din partea Guvernului Regal Român.

Mă folosesc de acest prilej pentru a reînnoi Excelenţei Voastre expresiunea prea înaltei mele consideraţiuni.

MIHAIL STRUDZA
Ministrul afacerilor străine

*

D. ministru al afacerilor străine a primit din partea Excelenţei Sale d. Lone Liang, ministrul Chinei la Bucureşti, suma de 10.000 lei destinaţi familiilor sinistrate de pe urma ultimului cutremur.

D. Mihail Sturdza, ministrul afacerilor străine, a mulţumit călduros Excelenţei Sale ministrului Chinei pentru gestul său generos.

M. S. Regina Mamă Elena
a vizitat Institutul surorilor de Ocrotire şi caritate „Regina Maria"

Miercuri, la ora 10 dim. M. S. Regina Mamă Eena împreună cu d-na Maria general I. Antonescu a vizitat Institutul surorilor de ocrotire şi caritate „Regina Maria".

Din suita Majestăţii Sale făceau parte d-na Nelly Catargi, prima Doamnă de onoare şi d. Al. Rioşeanu.

La Institut Majestatea Sa şi distinşii vizitatori au fost întâmpinaţi de d-ra dr. Eugenia Popa, directoarea Institutului, care a prezentat personalul şcoalei şi elevele.

De faţă mai erau d-ra Despina Cantacuzino, d. dr. Al. Popovici, secretarul general al ministerului sănătăţii, d-nii efori J. Ghika, dr. Al. Cantacuzino şi dr. Claudian, precum şi d. dr. Iancu Jianu, profesor agregat; d. dr. I. H. Gancevici, directorul centrului de sănătate model şi d-na Smaranda Botez, sora şefă a aceluiaşi Centru.

Majestatea Sa a vizitat cu deamănuntul întreg Institutul interesându-se deaproape atât de cursurile teoretice cât şi de cursurile practice din sălile de demonstraţie, laborator şi bucătărie dietetică. Deasemeni S'a interesat de viaţa de cămin a elevelor, de bucătăria Institutului şi de igiena ce o oferă această şcoală elevelor sale.

In timpul vizitei d-ra dr. Popa d-ra Petroniu şi d-na Bucşan au dat explicaţiunile cerute de Majestatea Sa, care este o mare cunoscătoare a problemelor de nursing.

A fost numit un comisar
pe lângă refugiaţii din Arad

Arad, 18 Noembrie

Părintele Viorel Giurgiu a fost numit comisar pe lângă refugiaţii din Arad. D-sa are depline puteri pentru distribuirea ajutoarelor, încartiruirea şi plasarea refugiaţilor.

Construcţiile şi recentul cutremur

Aş vrea în calitatea mea de arhitect-constructor să aduc la cunoştinţa opiniei publice şi a autorităţilor în special, — observaţiunile mele făcute în urma nenumăratelor constatări efectuate la diferite construcţii, executate în diverse feluri şi cu diferite materiale.

— La construcţiile din cadre de beton armat, au rezistat perfect cadrele, dar a mişcat mai mult sau mai puţin materialul dintre cadre. Deplasarea materialului de umplutură între cadre a fost cu atât mai mare, cu cât cadrele de beton armat erau mai dimensionate, deci mai rigide.

Construcţiile a căror cadre de beton au fost turnate odată cu zidirea spaţiului dintre cadre, au avut cel mai puţin de suferit, şi la unele nu se observă nici cea mai mică urmă a cutremurului.

— La construcţiile din zidărie, având numai planşeele de beton armat, au rezistat perfect acelea cari aveau mortarul zidurilor din ciment. S'au dărâmat în general coşurile zidite cu mortar simplu şi zidăriile din poduri cari nu erau terminate cu o centură de beton.

— La construcţiile din zidărie cu planşee de lemn, mai mult sau mai puţin ancorate, — s'au deplasat zidurile de rezistenţă, s'au dărâmat în parte, — şi în general au avut mult de suferit.

CONCLUZII DE REŢINUT

1. Înălţimea blocurilor să nu depăşească pe marile artere 5 etaje şi parter.
2. Cadrele de beton armat să se toarne odată cu zidăria respectivă.
3. Zidăria să fie zidită cu mortar de ciment sau var hidraulic. (Noi suntem din puţinele ţări cari întrebuinţăm un mortar atât de slab).
4. Interzicerea boiandrugilor de lemn la uşi şi ferestre.
5. Peste orice zidărie să se prevadă o centură de beton armat, atât între etaje cât şi peste pod.
6. Bazele fundaţiilor să se prevadă mai mari decât normale, pentru a putea rezista la solicitările de presiune cu ocazia cutremurelor.

Dacă casele din Bucureşti sau din provincie ar fi fost construite cu observaţiile punctelor de mai sus, nu am fi avut în principiu nici un fel de pagube şi cutremurul, cu toată tăria lui, ar fi fost un simplu fapt divers.

Arhitect DEM. SAVULESCU

A murit preotul Moţa

Miercuri seară, la ora 7, a încetat din viaţă la spitalul Aşezămintelor „M. S. Elena" din şoseaua Vergului, preotul Moţa, care, în urma serbărilor legionare dela Iaşi, căpătând o congestie pulmonară, fusese internat aci, în ziua de Marţi 12 Noembrie.

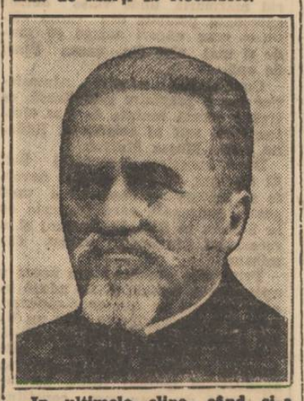

In ultimele clipe, când şi-a dat obştescul sfârşit, se aflau la căpătâiul venerabilului preot: d-na Maria Moţa, văduva defunctului; d-na Ana dr. Bornemiza, fiică; d. dr. Bornemiza, ginere; d-na dr. Elvira Pop şi d. dr. Leonida Pop etc.

NOTIŢE BIOGRAFICE

Părintele Moţa s'a născut în ziua de 31 Decembrie 1868, în comuna Nojag din judeţul Hunedoara, unde tatăl său era preot. Şcoala primară a făcut-o în comuna sa natală; gimnaziul la Brad; liceul la Braşov, iar apoi seminarul teologic la Sibiu.

Activitatea gazetărească a început-o la Sibiu, încă depe vremea când era student şi când a scris „Foaia Poporului".

In 1899 a fost hirotonisit preot la Sibiu iar mai târziu a trecut la Orăştie, unde a redactat „Revista Orăştiei". După încetarea acesteia, apare ziarul „Libertatea" în 1902, întemeiat de 12 conducători ai partidului naţional român.

După patru ani, gazeta având mari deficite, fondatorii ei au refuzat s'o mai susţină, trecându-i proprietatea în mâna preotului Moţa, care a transformat-o cu desăvârşire, după concepţiile sale politice, în gazetă populară, exclusiv pe seama poporului şi scrisă în grai popular. Ii adaogă şi trei suplimente:

Activitatea gazetărească cea mai roditoare, din punct de vedere naţional, cu efectele cele mai mari asupra românilor ardeleni, a fost aceea desfăşurată după războiul balcanic din 1913 pe care el l-a înfăţişat ca un succes al României. Mici de atunci şi a întărit credinţa în izbânda idealului nostru naţional.

Gazeta a fost suprimată de unguri în 1915, când preotul Moţa s'a refugiat la Bucureşti, unde a scos din nou „Libertatea", răspândind-o printre ţăranii din Vechiul Regat şi prizonierii din Rusia.

In cursul războiului mondial s'a înrolat în armata română, colaborând totodată la „Epoca" lui Nicolae Filipescu, ziar care deschisese o rubrică: „Ardealul vorbeşte", alimentată zilnic de 12 gazetari ardeleni, printre cari: părintele Lucaci, Octavian Goga, Octavian Tăslăoanu, Escu, Schiopu, Osvadă, Bornemiza etc. Se combătea prin această rubrică teza ungară care publica adesiuni la statul maghiar şi se arăta că românii din Ardeal doreau toţi unirea cu ţara mumă.

Pentru aceste articole toţi cei 12 scriitori ardeleni, fuseseră condamnaţi de unguri, — în contumacie, — la moarte.

*

Mai apoi guvernul român l-a trimis pe părintele Moţa împreună cu părintele Lucaci şi cu Vasile Stoica, — fost subsecretar de stat la propagandă, — în America spre a face propagandă printre românii să se înroleze în armata americană şi unde a făcut să apară de asemeni, timp de câteva luni ziarul „Libertatea".

După înfăptuirea României Mari, a fost dintre puţinii cari s'a întors la parohie, — nerâvnind situaţii înalte, — unde a continuat lupta pentru luminarea poporului. A fost, în repetate rânduri ales în Parlamentul român, iar acum patru ani a început construirea bisericii monumentale din Orăştie, cu bani colectaţi de el la Bucureşti, căci de la enoriaşi, nu prea avuţi, se adunase prea puţin.

Sfântul lăcaş al Domnului e terminat, — nemai având decât zugrăveala de făcut. Sfinţirea urma să se facă în cursul anului ce vine, când preotul Moţa era hotărît să se retragă din viaţa preoţească.

*

De îndată ce s'a aflat trista veste a morţii vajnicului luptător ardelean, — printre primii cari au venit aseară la spitalul aşezămintelor „M. S. Elena", au fost: d. general Băgulescu; d-na Elena Codreanu; d. Ilie Gârneaţă, etc.

*

Ieri noapte, la ora 12, sicriul cu corpul neînsufleţit al defunctului, a fost transportat şi aşezat în biserica Sf. Ilie-Gorgani.

De aci urmează a fi transportat la Orăştie.

I. LEFTER

Ce-am văzut în Germania
Cum se face educaţia tineretului naţional-socialist

Tineretul hitlerist învaţă să folosească masca de gaze

Cancelarul Hitler este de părere că educaţia care se da tineretului german înainte de 1933 era cu totul greşită, pentrucă ea urmărea numai pregătirea intelectuală a individului, neglija cu totul sănătatea lui fizică şi ignora complet formarea caracterului lui. Această educaţie, „într'o epocă în care decizia aparţine pumnului şi nu spiritului", uita că spiritul nu poate înflori decât într'un corp sănătos.

In Germania naţional socialistă, educaţia urmăreşte în primul rând să obţină corpuri sănătoase şi să desvolte calităţile fizice ale indivizilor şi numai apoi facultăţile lor intelectuale. Scopul principal este formarea caracterelor şi în deosebi desvoltarea voinţei, a spiritului de deciziune şi a simţului de responsabilitate. Iată pentru ce în şcoală exerciţiile fizice ocupă o mare parte din program.

Această concepţie despre educaţie nu este nouă. Dealungul veacurilor, ea a însemnat tipar de viaţă pentru toate popoarele tinere şi virile, care, la un moment dat, au dominat pomenirea. Este sistemul educativ al vechilor greci şi romani, a căror spiritualitate hrăneşte şi astăzi umanitatea. Dintre marii germani apropiaţi zilelor noastre cel mai celebru adept al acestei concepţii de educaţie este Nietzsche, care în filosofia lui exaltă virtuţiile războinice şi ridică slavă forţei, fiind considerat de aceia un precursor al naţional-socialismului. Prin gura lui Zaratrustra. Nietzsche spune: „Mai multă înţelepciune există în trupul tău decât în cea mai orgolioasă raţiune".

In „Mein Kampf", găsim în capitolul consacrat tineretului următoarele rânduri:

....înainte de orice, copilul cu corpul sănătos trebuie să înveţe ca să suporte loviturile. Desigur acest principiu va părea ca aparţinând unui sălbatic apărătorilor spiritului. Dar rolul statului naţional-socialist nu este de a face educaţia unei colonii de esteţi pacifişti şi degeneraţi. Imaginea pe care el şi-o face despre omul ideal nu este aceea a micului şi onorabilului burghez, sau a fetei bătrâne şi virtoase; el concepe oameni dotaţi cu energie virilă şi orgolioasă şi temei capabile de a da viaţă la oameni adevăraţi".

Iată pentruce în Germania, şcoala nu este deloc grăbită să înveţe pe copii lucruri cari mai târziu nu le vor folosi deloc în viaţă. Ea este dimpotrivă foarte zeloasă în a le desvolta spiritul de hotărâre şi în a le insufla unele virtuţi ca: loialitatea, spiritul de jertfă, discreţia — virtuţi pe care Adolf Hitler le consideră ca absolut necesare unui popor mare.

Scopul final al educaţiei este să trezească mândria naţională. In această privinţă Adolf Hitler spune:

„Intreg sistemul educaţiei şi toată cultura trebuie să aibe ca scop de a da copiilor poporului nostru convingerea că ei aparţin unui popor absolut superior celorlalte popoare.

Forţa şi agilitatea corporală trebuie să-i facă din nou să creadă că poporul căruia aparţin este un popor invincibil. Ceeace, altă dată, a condus armata germană la victorie era încrederea pe care fiecare soldat o avea în el însuşi şi pe care toţi o aveau în şefii lor. Ceace va redresa poporul german va fi convingerea că poate din nou să-şi recucerească libertatea. Dar această convingere nu va fi vie decât atunci când milioane de indivizi vor poseda o convingere identică.

Instrucţia trebuie de asemenea să fie pentru Statul naţional-socialist mijlocul de a desvolta mândria naţională. Pentru aceasta trebuie ca dintre numeroasele personalităţi ale istoriei germane să fie alese cele mai strălucite, şi apoi, puse într'o lumină particulară, să se atragă atenţia tineretului asupra lor cu o insistenţă atât de mare, încât ele să devină coloanele unui nesdruncinat orgoliu naţional.

Pentru ca acest sentiment naţional să fie sincer dela început, pentru ca el să nu fie o mască, trebuie să se implânte în pasta încă moale a tinerelor creere acest principiu:

Acela care îşi iubeşte poporul său nu dovedeşte această iubire decât în sacrificiile pe care este gata să le accepte pentru el. Un sentiment naţional care nu ar avea alt scop decât interesul nu poate exista cu adevărat. A striga Ura! nu probează nimic şi nu dă dreptul la titlul de patriot: trebuie să existe de asemena şi dorinţa nobilă şi arzătoare de a apăra existenţa şi puritatea rasei întregi. Niment nu poate fi mândru de poporul său decât atunci când nici una dintre clasele lui sociale nu-i mai face ruşine. Dar atunci când jumătate din acest popor este în mizerie, slăbit de necazuri şi chiar demoralizat, el oferă un spectacol atât de trist încât nu poţi fi mândru de a face parte din el.

Trebuiesc contopite cât mai bine în inimile tinere naţionalismul şi SENTIMENTUL DE DREPTATE SOCIALA. Astfel, într'o zi va naşte un popor de cetăţeni uniţi cimentaţi de către o dragoste şi o mândrie comună pentru totdeauna de nezdruncinat şi de neînvins".

Iată în ce spirit sunt crescute tinerele generaţi ale celui de al treilea Reich. Statul are nevoie de caractere şi apoi de savanţi. De aceia şcoala şi toate organizaţiile de educaţie ale tineretului urmăresc să desvolte în copii toate acele virtuţi cari vor face din ei pe cetăţenii de mâine, adică pe luptătorii curajoşi şi hotărâţi pentru marea comunitate a Reichului.

PETRE MIHAIL

CRONICA MUZICALĂ

Concertul George Enescu-Dinu Lipatti

In fiecare stagiune muzicală, concertele Enescu au fost bucurie esenţială, eveniment de bază, confirmare a însemnătăţii muzicele a anului. Vestea marelui concert dela „Aro" dat de maestrul Enescu în folosul refugiaţilor prin „Ajutorul Legionar", a adus de aceea o neaşteptată lumină în acest an, până acum prea puţin substanţial în ceace priveşte muzica, şi a strâns, în cea mai mare sală pe care o avem, mulţimi tot atât de avide de a se împărtăşi din minunile de artă ale lui Enescu, pe cât de dornice de a răspunde generoasei lui chemări către cei loviţi de năpasta refugiului.

George Enescu a dat grai şi adâncitoare expresie câtorva din filele marelui repertoriu pe care ne obicinuisem să-l trăim şi înţelege alături de el şi mulţumită lui, în vastele cicluri de concerte către care se strângeau, în credincios pelerinaj, toţi iubitorii noştri de muzică, aproape în fiecare an.

A fost numai o seară, dar, cuprinzând, în esenţă, toate marile revelaţii, toate generoasele emoţii, ale memorabilelor lui interpretări.

A fost, întâi, o pură evocare a izvoarelor vitale ale clasicismului, într'o senină şi esenţială reconstituire a întregei armonii a elemntelor lor, o omagiere cum numai George Enescu ştie să aducă muzicii: interpretarea unei sonate de Bach.

Biruinţa totală a forţei creatoare de muzică din care, într'o infinitate de chipuri şi aspecte, fiecare rând cântat, se bucură şi iradiază, în tălmăcirile lui, a continuat cu pagini de Mozart şi cu sonata de Cesar Franck, a cărei cerească inspiraţie s'a revărsat în autenticitatea plinului ei de poezie mistică şi înflăcărată identificare cu tainele frumosului.

Preludiul în sol minor, pentru vioară singură, din prima partită de Bach şi mişcarea lentă a sonatei în fa major de Beethoven, au fost surplus de daruri, ecou al caldelor manifestări închinate maestrului de întreg publicul de faţă.

Dinu Lipatti, atât prin interpretarea de înalt nivel artistic şi execuţiunea superior măestrită obţinute în opere pentru pian de George Enescu, cât şi prin aportul de admirabil partaş la concertul maestrului, şi-a dovedit încă odată înalta clasă a talentului şi organizării d-sale artistice, asociindu-se categoric la realizarea acestui excepţional concert.

R. AL.

Adunarea centrului studenţesc Iaşi

Iaşi, 19 Noembrie

In aula Universităţii, a avut loc Duminică 17 Nov., a doua adunare a centrului studenţesc.

Şedinţa s'a deschis cu imnul „Sfântă tinereţe legionară", după care d. Lică Gheorghe, preşedintele centrului studenţesc, a dat unele lămuriri în legătură cu viaţa studenţească. Astfel până în cel mult 10 zile se va lămuri definitiv chestiunea burselor, atât pe luna Octombrie cât şi cele ce urmează să se distribuie pe anul în curs.

D. Lică Gh. anunţă că peste 10 zile va apare la Iaşi o revistă studenţească, la care să colaboreze toţi studenţii ieşeni. Deasemeni se vor scoate reviste pentru diferite specialităţi: drept, medicină.

Vorbind despre „sport", d-sa a anunţat că s'a obţinut o sală, înzestrată cu diferite aparate de sport, care stau la dispoziţia studenţilor.

A vorbit apoi d. N. Cobâlş, şeful centrului studenţesc legionar, care a schiţat linia de conduită pe care trebuie s'o aibă studenţii ieşeni.

Şedinţa a luat sfârşit în sunetul imnului „Sfântă tinereţe legionară".

A ars un vagon dela un tren de marfă

Roman, 19 Noembrie

Trenul rapid de coletărie nr. 5501 a plecat din gara Roman, spre Paşcani, la ora 12,30 noaptea. In vagonul de clasă a personalului de serviciu, de la mijloc, s'a urcat şi paznicul Gh. Hriţcu, cu lanterna aprinsă.

Cum se aflau şi 2 bidoane cu benzină, aceasta s'a scurs pe podea şi în dreptul cantonului 224, ajungând la lanternă, s'a aprins.

In scurt timp, bidoanele au explodat, umplând cu flăcări şi fum întregul vagon.

Trenul ajungând în staţia Săbăoani, graţie unei manevre dibace vagonul a fost izolat, evitându-se astfel o mare pagubă, căci ar fi ars întregul tren, cu toate mărfurile cu care era încărcat.

Conducătorul trenului, Gh. Micu a căutat să salveze documentele, hainele şi unele lucruri de valoare din vagon, alegându-se cu grave arsuri, din care cauză a fost trimis îndată la spitalul „Precista-Mare", din Roman, iar paznicul Hriţcu a dispărut, fiind urmărit.

Din vagonul aprins n'a rămas decât scheletul de fier.

Organele în drept au deschis anchetă.

O înştiinţare
pentru supravieţuitorii prăbuşirii blocului „Carlton"

Judecătorul de instrucţie al cabinetului 5 tribunalul Ilfov, aduce la cunoştinţa supravieţuitorilor prăbuşirii imobilului „CARLTON" şi moştenitorilor celor decedaţi cu această ocazie că se pot prezenta cu acte de identitate şi dovezi începând din ziua de 23 Noembrie a. c., în zilele de Sâmbătă şi Miercuri a fiecărei săptămâni, orele 14-18, pentru a identifica şi ridica obiectele casnice şi îmbrăcăminte salvate, la prefectura poliţiei Capitalei, iar pentru bani şi alte valori se vor prezenta în Palatul de Justiţie la cabinetul 5 instrucţie.

Aspectele dezastrului
pricinuit de cutremur la Câmpina

Cum se prezintă două imobile din str. Carol,

Câmpina, 19 Noembrie

Oraşul Câmpina, aşa cum se prezenta în ultima vreme, avea aspectul unui frumos oraşel. Situat la poalele Carpaţilor, într'o poziţie minunată, el este înconjurat de o parte de râul Doftana iar de cealaltă de râul Prahova şi de dealuri şi păduri seculare.

Cutremurul din 10 Noembrie c. a făcut din acest frumos oraşel, care datează de vreo 430 ani, o adevărată ruină.

Numărul celor sinistraţi nu se cunoaşte încă exact.

Peste 80 la sută din locuinţe au devenit nelocuibile, iar restul cu grave stricăciuni, nu prezintă prea multă siguranţă.

Cine nu a vizitat Câmpina de la cutremur încoace, nu-i vine să creadă că acesta este oraşelul frumos şi curat ca un pahar de altădată. Pretutindeni, numai moloz şi cărămizi sparte pe străzi; locuinţe proptite în bârne şi cu scânduri şi locuitori, societăţi, întreprinderi, autorităţi, etc. cu bagajele, căutând să se mute în alte locuinţe.

Graţie măsurilor luate la timp de autoritatea comunală în frunte cu d. av. dr. Marin Stănescu, prefectul judeţului, sperăm ca o bună parte din clădiri să fie refăcute în scurtă vreme.

Prin ordonanţe date la timp, s'au fixat preţurile salahorilor, ale lucrătorilor zidari, vopsitori, tâmplari, etc., pentru ca aceştia să nu poată specula pe cei căzuţi în nenorocire. Deasemeni, primăria a procurat, var ciment, etc. cu preţuri reduse, punându-le la dispoziţia locuitorilor.

Echipe de legionari, armata din misiunea germană şi pompierii oraşului, în frunte cu d. plot. major I. Ciofoaia, au fost tot timpul la datorie, lucrând la dărâmarea clădirilor ameninţate şi la curăţirea străzilor de moloz şi cărămizi sparte.

Ar fi de dorit, să se facă o cercetare amănunţită şi să se vină în ajutorul negustorilor cari au suferit pagube enorme. Sunt unii negustori cari deşi au suferit mari stricăciuni, au situaţia materială mai bună şi se pot reface dar sunt şi unii a căror situaţie materială este foarte rea şi pierderile acestora sunt simţite.

Bisericile şi majoritatea edificiilor instituţiilor publice şi particulare au suferit deasemeni mari stricăciuni.

Liceul de găeţi, un monumental local care făcea faţă Câmpinei, a fost grav vătămat; percepţia a fost mutată din localul închiriat; serviciul de constatare deasemeni; localul liceului de fete s'a ales cu coşurile dărâmate şi o parte din acoperiş; liceul industrial de fete distrus aproape complet; oficiul poştal şi localul S.A.R.D.T. sunt deasemeni grav avariate; cazarma bat. 1 inf. uşoară cu mici stricăciuni şi aproape toate localurile de şcoli primare prezintă stricăciuni serioase din care cauză cursurile au fost suspendate.

Biuroul soc. „Steaua Română" din schela Gafiţa, a fost distrus complet. Serviciile biuroului au fost mutate în mai multe localuri din Câmpina.

Cazarma pompierilor a fost deasemeni grav vătămată şi urmează să i se facă reparaţiunile necesare cât mai urgent, întrucât pompierii nu au alt local corespunzător.

LA PENITENCIARUL DOFTANA

Prin distrugerea completă a penitenciarului Doftana şi a locuinţelor respective, ministerul justiţiei pierde unul din cele mai importante penitenciare, care era prevăzut cu numeroase celule, unde se executa şi munca silnică pe viaţă. In momentul cutremurului se găseau acolo 309 deţinuţi.

Mai sunt încă deţinuţi cari nu pot fi scoşi de sub dărâmături, deşi s'au depus toate sforţările posibile.

Aşa se prezintă astăzi strada principală din Câmpina

Pentru medicii legionari

Comitetul executiv al Colegiului medicilor din România adresează medicilor Legionari următoarele:

Cu ocazia prăbuşirii blocului „Carlton" unde îşi avea sediul Colegiul medicilor, s'a distrus şi arhiva comisiunilor de studii ale secţiei sanitare.

Pentru refacerea ei ordonăm camarazilor medici legionari şi medicilor prieteni să vie la sediul nou din str. Romană 8 în palatul A.G.I.R. între 6-8 seara şi să se reînscrie spre reconstituirea Comisiunilor de studii după cum urmează:

Comisiunea instrumentului curativ, dr. Sergiu Stoicescu; Comisiunea personalului curativ, dr. Haralamb Anghelescu; Comisiunea medicamentului, dr. Ioan (maior); Comisiunea finanţării asistenţei sanitare, dr. Oscar Rădulescu; Comisiunea învăţământului medical şi organizarea lui în facultate, dr. Rudeanu Gh.; Comisiunea punerei în valoare şi organizării staţiunilor balneo-climatice, dr. Constantin Zisu; Comisiunea propagandei şi educaţiei sanitare, dr. Laurenţiu Vereş; Comisiunea unificării tuturor instituţiilor sanitare şi organizării lor în angrenajul administrativ sanitar, dr. Panaitescu Gh.; Comisiunea odonto stomatologiei sociale, dr Adrian Petrescu; Comisiunea boalelor organice şi nutriţie, dr. Crivăţ Dan; Comisiunea cercetări demografice, dr. Mateescu Mănescu E.; Comisiunea ocrotirilor sociale, asistenţa defectivă, dr. Ioan Constantinescu; Comisiunea medicinei rurale şi a colonizărilor de plasare şi exemplificare, dr. Tiberiu Ionescu; Comisiunea igienei urbane şi geniul sanitar, dr. Florescu Gheorghe; Coimsiunea alimentaţiei rurale: apă, lapte, pelagră şi alcoolism, dr. Claudian I.; Comisiunea tuberculozei ca maladie socială, dr. Teodoreanu Haralamb; Comisiunea sifilis, venerice, prostituţie, dr. V. Trifu; Comisiunea cancerului, malarie, turbare, trachom, dr. D. Lăzărescu; Comisiunea igienei industriale, boli profesionale, accidentelor de muncă, legislaţie sanitară muncitorească, dr. Leon Prodan; Comisiunea boalelor infecţioase, dr. I. Bazgan; Comisiunea protecţiei mamei, copilului, familiei, igiena prenatală, dr. Marin Ana Maria; Comisiunea ortogenezei tineretului, selecţionării în şcoală, şcoalei de supra dotaţi, dr. Buttu Alexianu; Comisiunea rareologiei, etnoantropologiei, eredobiologiei, comisiunea eugeniei şi biopoliticei, dr. Comşa Ovidiu; Comisiunea de organizarea medicinei militare, dr. Foişoreanu (col).

Pentru tot ceiace priveşte funcţionarea Comisiunilor de studii se vor adresa camaraduli dr. Tiberiu Ionescu, telefon 3.65.12 sau la sediul str. Romană 8, telefon 5.52.61 între 6-8 seara.

Cu această ocazie camarazii medici vor lua instrucţiuni de poliţie profesională dela camaradul dr. Laurenţiu Vereş în vederea aplicării pe teren a nouei legi a Colegiilor medicale prin care s'a hotărât separarea totală între evrei şi creştini.

TRAIASCA LEGIUNEA ŞI CAPITANUL
Dr. Şerban Milcoveanu

O cerere
ad-lui Horia Cosmovici adresată d-lui general Antonescu

D. sub secretar de stat Horia Cosmovici a adresat d-lui general Antonescu următoarele:

DOMNULE GENERAL,

La 29 Noembrie 1940, s'a dispus desbaterea în revizuirea procesului Căpitanului şi „Mişcării".

Locul meu este acolo.

Mulţumindu-vă de încrederea ce mi-aţi arătat-o, vă rog să binevoiţi a-mi primi demisia din guvern.

Cu adânc respect, HORIA COSMOVICI.

D. general Antonescu, înţelegând acest sentiment, a binevoit să eprobe cererea.